ଗୁଡୱିଲ୍ ବାଳିକା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଚାଳନା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଶ୍ରୀମତୀ ଜେ. ମେରୀ ସୁଶୀଳା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 29,2003

[ଶିବରାଜ ଭି. ପାଟିଲ୍ ଏବଂ ଅରିଜିତ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 - ଆଦେଶ 12 ନିୟମ 6 ଏବଂ ଆଦେଶ 14 ନିୟମ 2 - ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ କେତେଗୁଡିଏ ମାମଲାରେ କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଗୋଟିକର ସମାଧାନ କଲେ - ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଫଳାଫଳ ପ୍ରଦାନ କଲେ - ବୈଧତା - ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ : ଯେତେବେଳେ ପକ୍ଷ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଚାର ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳିତ ହେଉନାହିଁ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ବିଚାର କରି ଆବେଦନର ପରିସରକୁ ବିସ୍ତାର କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 - ଯିଏକି ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ, ସେ ନିଯୁକ୍ତିର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଆବେଦନକାରୀ- ଯାହା ବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିଚାଳନା ଏବଂ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କଲେ । ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଛଅଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଗୋଟିଏମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆଦେଶ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ । ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କୁ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପରିଚାଳନାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଭିନ୍ନ ଅନ୍ତରୀଣ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ପରିଚାଳନା ନିୟମିତ

ଭାବରେ **N**ଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ **।** ଏହା ପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟ ତାଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ **।** ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ଅନୁମୋଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଗଲା **।**

ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ ଯେ : **1.1.**ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା କଥିତ ସ୍ୱୀକାର/ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରଭାବ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ତାହାକୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା **।** ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦିଗ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥିବା ପରି ମନେହୁଏ **।** ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ସ୍ୱୟଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଯେହେତୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଏପରିକି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1**ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇନଥିଲା, ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ନଥିଲା **।** ଅପରପକ୍ଷରେ, ତାଙ୍କର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ସମସ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା **।** ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ ନିମିତ୍ତ ସ୍ମାରକରେ କୌଣସି କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ଆଧାର ଉପସ୍ଥାପନା କରା ଯାଇନଥିଲା ଯେ ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା କଥିତ ସ୍ୱୀକୃତି/ଅନୁଗ୍ରହ ଆଧାରରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ ଡିକ୍ରି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ **।**

1.2.ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେତେକ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ ଏବଂ ବିବାଦର ବିଷୟ ସହିତ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଜଡିତ ନଥିଲା **।** ସେହି ସ୍ଥିତି ହେତୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଅସମର୍ଥନୀୟ ଏବଂ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା **।** ଏହି ମାମଲାଟିକୁ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂତନ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯିବ **।**

1.3.ମକଦ୍ଦମାର ସମାଧାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଏବଂ **N** ଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ବଳବତ୍ତର ରହିବ **। N** କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି **।** ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବିଚାର ପାଇଁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମାରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସେମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯିବ **।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5228/2000

ନିୟମିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 565/1989 ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 24.9.1998 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏସ୍. ଏସ୍. ଜାଭାଲି, ପି. ଆର୍. ରାମାସେଶ, ବି. ଭି. ସବ୍ରାଦ୍ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ବନ୍ଦନା ଜାଲାନ ।

ପି. ପି. ସିଂହଙ୍କ ତରଫରୁ ଆର୍. ଏସ୍. ହେଗ୍ଡେ, ଚନ୍ଦର ପ୍ରକାଶ, ଏ. ନାଗଭୂଷଣମ୍, ଏନ୍. ଗଣପତିଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୀଲ କେ. ମିଶ୍ରା, ସଞ୍ଜୟ ଆର. ହେଗଡେ, ସତ୍ୟ ମିତ୍ର ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କେ. ଆର୍. ନାଗରାଜ, ଜି. ଭି. ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅରିଜିତ ପଶାୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏକ ବିବାଦ ଯାହା ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ସମାଧାନ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତା, ସେଥିରେ ଅକାରଣେ ବିଳମ୍ବ କରାଯାଇଛି ଓ ଅତିରଞ୍ଜିତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବାକୁ ପଡିଛି ଏବଂ ଶେଷରେ ତାହା , ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଳମ୍ବ ହୁଏ, ସେଥିରେ ଥିବା ପକ୍ଷମାନେ ପରିଶେଷରେ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଅସୁବିଧା ହୁଏ । ଅନ୍ୟାୟ ହେଉଛି ଏହାର ଫଳାଫଳ ।

ଏହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଯେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧି ପୂର୍ବେ ଗୁଡୱିଲ୍ ବାଳିକା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନାମକ ଏକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ବିବାଦର କଠିନ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।ବିଡ଼ମ୍ବନାର ବିଷୟ ହେଉଛି, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କଥିତ "ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" କାରଣରୁ ବିବାଦ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।ମହାନ ମାନବବାଦୀ ହେଲେନ କେଲର ଥରେ କହିଥିଲେ ଯେ : "ଶିକ୍ଷାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରିଣାମ ହେଉଛି ସହନଶୀଳତା ।"କିନ୍ତୁ ବିବାଦର ମୂଳଦୁଆ କାରଣ ହେଉଛି ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଯେଉଁମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସେମାନଙ୍କ ଅସହିଷ୍ଣୁତା ।

ସମସ୍ତ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ହଟାଇ ଧ୍ୟାନ ନଦେଇ , ବାସ୍ତବ ଦୃଶ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା : ଉତ୍ତତଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 - ଶ୍ରୀମତି. ଜେ. ମେରୀ ସୁଶୀଲା ନିଯୁକ୍ତିର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ (ଏହି ଆବେଦନରେ ଅବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ) ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆଦେଶ ଜାରି ନିମିତ୍ତ ଏହି ଆବେଦନରେ ବାଙ୍ଗାଲୋରର ନଗର ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 10050/1985 ଦାୟାର କଲେ । ତାଙ୍କର ଦାବି

ଥିଲା ଯେ ସେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଚୟନ ସମିତିରେ ଥିବା ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତିର କୌଣସି ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା, ମୁଖ୍ୟତଃ କାରଣ ସେ ଚୟନ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ ।ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା । ତଥାପି, ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଯେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ହିତରେ , ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେହି କାରଣରୁ ଏହା ଆଶା କରାଯାଏ ଯେ ଚୟନ ସମିତି ଆଉ ବିଳମ୍ବ ନକରି ନିଯୁକ୍ତିର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବ ।ଏହି ଅନୁଧ୍ୟାନଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିଚାଳନା ଏକ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର ଜାରି କରି ବାଦୀଙ୍କୁ 15.6.1985 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ବାଦୀ ଦାବି କଲେ ଯେ ଯଦିଓ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2) ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇନଥିଲେ ।ଏହା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟାର କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ସହିତ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 10456/1985 କୁ ଧାରଣ କରି ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ବନ୍ଧିତ । 27.9.1988 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା XIX ଅତିରିକ୍ତ ନଗର ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି, ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସିପିସି') ର ଆଦେଶ 14 ନିୟମ 2 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ।ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ଯଦିଓ ଛଅଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯାହା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

> " (1) ମକଦ୍ଦମାରେ ଦାବୀ କରାଯାଇଥିବା ଭଳି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଣ୍ଟନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆଦେଶ ପାଇଁ ବାଦୀ ହକଦାର ବୋଲି ସେ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି କି ?

ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇ ନିମ୍ନମତେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ :

> " ଫଳସ୍ୱରୂପ, ମୋର ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 1 ଉପରେ ମୋର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଉଛି ଯେ ବାଦୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ଦାବୀ କରାଯାଇଥିବା ଭଳି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଣ୍ଟନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆଦେଶ ପାଇଁ ସେ ହକଦାର ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଫଳସ୍ୱରୂପ ମକଦ୍ଦମା ବିଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଏହା ଏତଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହେଲା । "

ବାଦୀ, ବାଙ୍ଗାଲୋର ସ୍ଥିତ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦେଇ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ମକଦ୍ଦମାରେ ଡିକ୍ରି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ 10.6.1985 ତାରିଖରୁ ବାଦୀଙ୍କୁ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଏହି ଆବେଦନରେ ଦୁଇ ପ୍ରତିବାଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିଚାଳନା ଏବଂ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ମୌଳିକ ଆଧାର ହେଉଛି ଯେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଆବେଦନର ପରିସରକୁ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଫଳାଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା । ବାଦୀ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କାମ କରୁଥିଲେ, ତେଣୁ, 10.6.1985 ରୁ ତାଙ୍କୁ ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରରେ ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଟି ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଶ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ଏବଂ ଏହି ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ , ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା ଦାବୀ କରାଯାଇଥିବା ସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକର ହକଦାର୍ ଅଟନ୍ତି, ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱୀକାର ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହ ଉପରେ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଡିକ୍ରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।।. ଯଦିଓ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 (ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2) ଏହି ଦାବିକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ, ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନଥିଲା କାରଣ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି ପରିଚାଳନା-ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ-ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2, ପରିଚାଳନା ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଭିନ୍ନ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ ।

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 12 ନିୟମ 6 କୁ ତର୍ଜମା କରି , ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ ଆଧାରରେ, ଆଂଶିକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ବିଭିନ୍ନ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ତାଙ୍କର ସେବା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳୀନ ଆଦେଶ

ପାରିତ କଲା ବେଳେ , ନିୟମିତ ଆଧାରରେ ଆଉ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି କରିବାରେ ପରିଚାଳନାର ଆଚରଣ ବିଷୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ଟିପ୍ପଣୀ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା ।

ଏହି ସମୟରେ, ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହି ଆବେଦନରେ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଛି । ବାଦୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟଙ୍କର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଜାଣିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟଙ୍କୁ ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏକ ଶପଥ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରି ରାଜ୍ୟ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ବାଦୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ କୌଣସି ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଦବୀ ଏକ ଅଣ-ସହାୟକ ପଦବୀ ଥିଲା । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ଅଣସହାୟତା ପଦବୀ ପାଇଁ ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଯେତେବେଳେ କି ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ପଦବୀରେ ଥଇଥାନ କରାଯିବ ।

ଉକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ମକଦ୍ଦମାର ଏକ ପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ଏବଂ ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପଦବୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କିଛି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ରହିଛି, ତାହାକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବା ଉଚିତ ।

ବାସ୍ତବ ପରିଦୃଶ୍ୟରୁ ଜଣାପଡୁଛି, ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଏହି ବିବାଦ ଅନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ରହିଆସିଛି ।**ବିଚାରଣ** ଅଦାଲତ, ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 14 ନିୟମ 2 ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାମଲାରେ ଆଦେଶ ନେଇଥିଲେ, ଯଦିଓ ଉକ୍ତ ଆଦେଶରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ " ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 1 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।" ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଆଦେଶ 14 ନିୟମ 2 ଅନୁଯାୟୀ ବିବେଚନା କରିଥିଲେ । ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲର ସ୍ମାରକରେ, ବାଦୀ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବାଦୀର ସମାଧାନ ପାଇଁ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ନେଇଥିଲେ । ଏହା ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ

ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ସମସ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ନକରି ସେ ପକ୍ଷପାତିତା କରିଥିଲେ । ଆଧାର ସଂଖ୍ୟା 16 ବାଦୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଭିଯୋଗକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ଯେ :

" (16) ବିଦ୍ୱାନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର ନକରି ସମସ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜର ଫଳାଫଳ ଦେବା ଉଚିତ ହୋଇଥାନ୍ତା । ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି କେବଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 1 ଉପରେ ତାଙ୍କ ଫଳାଫଳକୁ ଆଧାର କରି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଫଳାଫଳର ଅନୁପସ୍ଥିତି ଘୋର ଅନ୍ୟାୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ (3) ଏବଂ (4) ରେ ପ୍ରଣୀତ ଆଇନର ବିନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

" (3) ଆଇନରେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କର ସମସ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିବାର ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାରେ ଉପୁଜିଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରାୟ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କି ?

(4) ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ଫଳାଫଳ ନ ଦେଇ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ତାହାକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ କି ?

ପକ୍ଷମାନେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ । ଏପରିକି ବାଦୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇନଥିଲା ।**ପରିଚାଳନା** ଦ୍ୱାରା ଯଦି କିଛି କଥିତ ସ୍ୱୀକାର/ଅନୁଗ୍ରହ କରାଯାଇଥାଏ ତାହାର ପ୍ରଭାବ କ 'ଣ, ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତାହାକୁ ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହି ଦିଗଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇନଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ବାଦୀ ନିଜେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିନଥିଲେ : ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେହେତୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ନଥିଲା । ଅପରପକ୍ଷରେ, ତାଙ୍କର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ସମସ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ ନିମିତ୍ତ ସ୍ମାରକରେ କୌଣସି କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ଆଧାର ଉପସ୍ଥାପନା କରା ଯାଇନଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱୀକାର/ରିହାତି ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଡିକ୍ରି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଗୋଟିଏ ଦିଗକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବାଦୀ - ଉତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ଭଳି ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ କେବଳ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ । ଏହି ମାମଲାରେ ଆବେଦନଟି ଏକ ବିକଳ୍ପ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ କି ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାମଲାକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାଥମିକ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଅନେକ ମାମଲାର ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ରାୟର ବୈଧତା ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା ।

ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ କରିବାରେ ଆମକୁ ଏହି କାରଣରୁ ବହୁ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ହୁଏ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେତେକ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ ଏବଂ ବିବାଦର ବିଷୟ ସହିତ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଜଡିତ ନଥିଲା । ସେହି ସ୍ଥିତି ହେତୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଅସମର୍ଥନୀୟ ଏବଂ ତାହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ । ଏହି ମାମଲାଟିକୁ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂତନ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯିବ ।

ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ନାନ୍ସି ଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ମକଦ୍ଦମାର ସମାଧାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରଖିବେ । ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ନିଜ ନିଜ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ମତ ରଖିନାହୁଁ । ସୁଶ୍ରୀ ନାନ୍ସି କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି । ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବିଚାର ପାଇଁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମାରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସେମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯିବ । ସେମାନଙ୍କୁ 15.6.2003 ସୁଦ୍ଧା ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ । ଯଦି ସେମାନେ ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯିବ । ଯେହେତୁ ଏହି ମକଦ୍ଦମା 1985 ମସିହାରେ ଦାୟାର କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ 2004 ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଏହାର ସମାଧାନ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ।

ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ଉପରୋକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏନ୍. ଜେ. ଆବେଦନକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।